

Woordvoering Terborgseweg

Voorzitter, collega's, beste mensen,

Hier staan we vanavond, aan het einde van een veelbesproken en tumultueus traject. We hebben inmiddels meerdere bijeenkomsten gehad om te praten over hoe het pand aan de Terborgseweg kan worden ingezet. Eerst als opvanglocatie voor asielzoekers, daarna als wooncomplex. Dat er grote lessen geleerd moeten worden over het participatietraject is inmiddels genoegzaam besproken. Laten we dat vanavond parkeren. Vanavond gaat het over het besluit dat voorligt.

Punt 1: woningbouw

Wat ons betreft is de transformatie van het kantoorpand naar 43 kleine appartementen een prima plan. Hiermee wordt een klein stukje van de woningnood verlicht. Daar staat GBD dan ook achter.

Punt 2: opvanglocatie

Maar waar het ons vanavond echt om gaat is **dictumpunt 2**: het gebruik van deze locatie als opvang voor asielzoekers voor de duur van drie jaar. Het Rijk heeft de welbekende spreidingswet ingevoerd. In de kern een eerlijke gedachte: iedere gemeente draagt een steentje bij. Ook Doetinchem kan zich daar niet aan onttrekken. Tegelijkertijd blijft GBD van mening dat het migratievraagstuk in eerste instantie in Den Haag moet worden opgelost. Het is het Rijk dat de instroom moet reguleren en beter moet beheersen. Zelfs de VNG, bij monde van voorzitter Dijksma, heeft afgelopen dinsdag nog richting het kabinet aangegeven dat het “uit de klauwen loopt” en dat noodzakelijke randvoorwaarden ontbreken.

Veiligheid en leefbaarheid

Voorzitter, en dan de kern. Uit alle gesprekken die GBD voerde met inwoners, en zeker met omwonenden van dit pand, komt steeds hetzelfde naar voren: **grote zorgen over veiligheid en leefbaarheid.**

Tijdens de beeldvormende raad hoorden wij dit opnieuw luid en duidelijk. Helaas zijn die zorgen naar onze mening niet genoeg beantwoord door het college en het COA.

De afgelopen maanden zien we in het hele land zorgwekkende signalen die het vertrouwen van mensen begrijpelijkerwijs aantasten:

- Arnhem: begin september meerdere geweldsincidenten rond station Arnhem Centraal, waarbij jonge asielzoekers in beeld waren. De gemeente moest ingrijpen en extra beveiliging inzetten.

- Nijmegen: op 3 september meldde burgemeester Bruls ernstige overlast door Syrische jongeren en moest hij zelfs waarschuwen dat “de grens bereikt is.”
- Utrecht: bewoners klaagden in mei al over structurele overlast door een groep jonge asielzoekers.

En dit staat niet op zichzelf. Landelijk worden incidenten in opvanglocaties vaker geregistreerd. In Ter Apel concludeerde de Inspectie Justitie en Veiligheid zelfs dat het er “zeer onveilig” was.

Voorzitter, dit soort berichten versterkt de angst bij mensen hier in Doetinchem. Angst die zich vertaalt in heel concrete vragen:

- Kan ik straks nog veilig mijn hond uitlaten?
- Kan ik mijn kinderen met een gerust hart naar school laten fietsen?
- Blijft het hier nog prettig wonen?

Als we deze vragen niet met een volmondig **ja** kunnen beantwoorden, dan doen we iets niet goed. En dan ondermijnen we het vertrouwen van onze inwoners.

De grootste vraag van de omwonenden is immers: **Wat als...**

- Wat als de geluidsoverlast te groot is?
- Wat als er criminele activiteiten plaats vinden?
- Wat als intimidatie en bedreiging dagelijkse kost worden?

Heeft het college dan de juiste handvaten, middelen en vooral de moed om te zeggen: Tot hier en niet verder, we sluiten de locatie.

Kritiek op het college

Het college benadrukt steeds dat het een lerende organisatie is. Maar vergis u niet: in dit dossier heeft het college al 2 participatietrajecten onvoldoende uitgevoerd. Een derde misser zou het vertrouwen van inwoners in zowel college als gemeenteraad tot een dieptepunt brengen.

Daarom dringt GBD erop aan dat het komende participatietraject, waarin er duidelijke afspraken gemaakt dienen te worden met de omwonenden, met **bovengemiddelde zorgvuldigheid** laat verlopen en niet voor de snelste weg kiest. Laat zien dat u niet alleen zegt te luisteren, maar ook daadwerkelijk handelt naar de zorgen die er leven.

Daarom wil ik het college vragen of ze toe wil zeggen dat alle aandachtspunten voortvloeiend uit de buurtschouw naar tevredenheid van de buurt oplossen, mits dit binnen een redelijke termijn uitgevoerd kan

worden, voordat de eerste vluchteling zijn intrek neemt in het pand aan de Terborgseweg.

Tot slot

Voorzitter, opvang kan en mag, maar dan alleen als de randvoorwaarden op het gebied van veiligheid en leefbaarheid ijzersterk geregeld zijn. Alleen dan kunnen we van onze inwoners vragen dit te dragen. Want laten we eerlijk zijn: als mensen zich in hun eigen buurt niet meer veilig voelen, dan verliezen we meer dan draagvlak – dan verliezen we vertrouwen.

Dank u wel.